

DOMOVNÍK

č. 3 – BŘEZEN 2007

Dále čtete:

- Rehabilitační dílny slaví 15 let (str. 2)
- Plesy jsou stále lepší (str. 3)
- „Palácový převrat“ v rozhovoru s Tomášem Schaffartzikem (str. 4)

CITÁT MĚSÍCE: *Tradice neznamená uchovávat popel, ale předávat plamen (Ricardo Huch)*

Poprask ve Vlašovičkách

Změny v chráněném bydlení zavdaly klientům z Vlašoviček příčinu k mnoha vzrušeným debatám.

Minulý měsíc jsme v charitě zažili malý poprask. Naši klienti ve Vlašovičkách, kteří podepisovali nové nájemní smlouvy, se vylekali, že změna z doby neurčité na určitou pro ně znamená ohrožení. Že vlastně dopředu signalizuje, že se časem mohou ocitnout bez vlastní bydleni, bez pomoci. Nic takového jim samozřejmě nehrozí, ale i tak se toto nedorozumění stalo velkým poučením pro nás všechny.

Stát totiž novým zákonem o sociálních službách nastavil jednotná pravidla. Tato skutečnost stále ještě motá hlavu zaměstnancům, kteří nesou odpovědnost za způsob nabízené pomoci, i uživatelů služeb, jejichž životy jsou tím nejvíce ovlivněny (*názory a reakce uživatelů služeb z Vlašoviček si můžete přečíst na str. 5*). Mnoho starostí je především s chráněným bydlením. Charita Opava je připravena poskytnout kvalitní služby i za nových okolností. Služba chráněného bydlení je v současnosti poskytovaná ve Vlašovičkách pro nevidomé občany a v Chráněném a podporovaném bydlení pro duševně nemocné. Cílem nabízené pomoci

je podpořit zdravotně znevýhodněné občany tak, aby žili běžným plnohodnotným životem: měli vhodné bydlení a našli smysluplnou práci. Některým se organizace věnuje několik let. Klienti se s pomocí kvalifikovaných pracovníků již mnohému naučili, proto je tu pro ně na cestě životem připraven další krok. Uživatelům služeb by měl být umožněn postupný přechod od počáteční velké závislosti, kterou v současnosti ve Vlašovičkách mají, až po částečné nebo úplné osamostatnění a začlenění se do běžného života. Ze začátku je jim ve Vlašovičkách k dispozici denní služba a pohotovost, učí se prostorové orientaci, nacvičují vaření, praní, se-

znamují se s prací na počítači a s dalšími pomůckami, které jim usnadňují komunikaci s prostředím. Po zvládnutí základních dovedností je vhodné najít vlastní bydlení či pronajmout si byt. Kontakt s dopomocí může být už menší, např. 1-3x týdně s tím, že bude možné v případě akutní krize (havárie v domě, úraz, složitější životní situace apod.) zavolat zaměstnance, který je připraven zasáhnout. V každém případě se počítá s podporou při jednáních na úřadech, s doprovodem k lékaři nebo na sjednání schůzky, s organizováním výletů, kulturních akcí či exkurzí.

Těmto podmínkám bude také odpovídat patřičná nabídka zaměstnání, se kterou klienti mají již dobré zkušenosti. V objektu Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené vznikla chráněná dílna, kde nejen obyvatelé domu našli zajímavou práci. Obávat budoucnosti se proto nikdo z našich klientů nemusí.

Slovo ředitele

Všechno, co se děje poprvé, přináší nejistotu

Co se může člověku vybat, když se řekne „změna“? Někdo má obavu, že by budoucnost mohla být horší než současnost. Jiný se těší, protože je tu naděje, že tíživá současnost se změní.

Množství zásadních změn letos přinesl i zákon o sociálních službách. Před zaměstnance Charity Opava postavil důležitý úkol: na mnohých střediscích proměnit podobu každodenní práce s klienty, vše jim vysvětlit, dohodnout se na určitých pravidlech a vzájemnou domluvu potvrdit podepsáním smlouvy.

Dlouho jsme se na tento krok připravovali. Sociální pracovníci, právníci, ekonomové dali hlavy dohromady. Nejvíce nás trápilo, jak celou situaci vysvětlíme těm, kterým se snažíme pomáhat a na kterých nám záleží. Nedorozumění a nespokojenost uživatelů služeb ve Vlašovičkách ukazují, že se nám příliš nepodařilo volit vhodná slova. Jejich rozhořčené reakce na to, že novou smlouvu podepisují na dobu určitou, nás mrzí. „Bála jsem se, když jsem se to dověděl.“ „Kam mám jít, když nemám jistotu existence?“ „Kam půjdu?“ „Ať se vžijí do naší situace.“

Jako ředitel organizace bych jim i všem lidem na tomto místě rád řekl, že v žádném případě nikoho z klientů neopustíme a nenecháme ho napospas osudu. O projektových záměrech s chráněným bydlením se můžete dočíst na této první straně v jiném článku. Zde bych rád apeloval na morální zásady. Svědomí nám prostě nedovolí někoho jen tak opustit. Vidíme, že naši klienti se v životě se svým nelehkým údělem umějí poprat a nás těší, že můžeme být u toho.

Jan HANUŠ, ředitel

+ BŘEZEN

Radostný masopust

Podařilo se nám pěkně prožít masopust. Líbil se ples i první charitní zabíjačka. Spokojeni byli také uživatelé služeb při maškarním plese, pyžamové párty či jiných radovánkách.

- BŘEZEN

Změny se nepodařilo vysvětlit

Nepodařilo se nám ve všech případech najít vhodná slova pro to, abychom uživatelům našich služeb vysvětlili přicházející změny. Snad k tomu lépe přispějí články v tomto vydání Charitního Domovníku.

PODPOŘTE NÁS
DMS stojí 30,- Kč

dms

Dárcovská SMS

DMS Charita Opava
na tel číslo 87777

Děkujeme!

STALO SE

• Karneval v rehabilitačních dílnách

Zaměstnanci a uživatelé služeb Rehabilitačních dílen pro duševně nemocné a mentálně postižené umějí pracovat a umějí se také bavit. Ve čtvrtek 15. února si letošní masopustní veselí připomněli také karnevaelem. Takovým, jaký má být: nápadité masky, hudba a tanec, tombola, výborné občerstvení i radost při soutěži. Všichni se dobře bavili a vyhrál každý, kdo se zapojil.

• V Klubu sv. Anežky zakončili masopust

Společně si 20. února vychutnali uživatelé služeb denního stacionáře pro seniory Klubu sv. Anežky masopustní zábavu při muzice, aby pak následující den přivítali postní dobu ve společnosti kněze. Společně plesání se opravdu vyvedlo. Vedoucí stacionáře nám k přípravě celé akce řekla: „Byli jsme hodně zvědaví, jaké to bude. Do organizace společenského plesu pro seniory jsme se pustili poprvé. Termín byl stanoven na úterý před Popeleční středou, kdy přichází nejvíce klientů-mužů. Dva z nich jsou výborní muzikanti.“ K tanci hrály elektrofonické varhany, připraveno bylo chutné pohostění a tombola z dárečků, které si uživatelé služeb spolu se zaměstnanci připravili. Když pak odpoledne přijel řidič, aby seniory doprovodil domů, nestačil se divit: „Byli cíli a plní zážitků. Ples je prostě nadch!“ Radost měli i zaměstnanci, když unavení a spokojení odcházeli domů.

• Školení zaměstnanců Občanské poradny

Školení Asociace občanských poraden se v Praze zúčastnili ve dnech 19.-21. února zaměstnanci Občanské poradny Opava. Tématem této akce, která probíhá dvakrát ročně, jsou nově schválené případně novelizované zákony. Přednášejí odborníci, někdy také spoluautoři zákonů.

KALENÁRIUM

- **1. března 1995 zahájil činnost** Klub sv. Anežky, denní stacionář pro seniory.
- **14. března 2003** byla ve spolupráci s městem Opava pořádána **mezinárodní konference projektu EQUAL**, které se účastnili zahraniční partneři z Finska, Rakouska a Itálie, sdružení spolu s Českou republikou v mezinárodním partnerství SENECA.
- **25. března 1993 byl odeslán vagon** darů pro Caritas Zagreb.
- **22. března 2005 proběhla závěrečná konference** projektu EQUAL.
- **V březnu 1990 proběhla burza** dětského oblečení a sbírka pro misie.
- **V březnu 1998 byl koupen dům** na ulici Přemyslovců v Opavě-Jaktaři.
- **V březnu 2000 v rámci oslav sv. Josefa**, patrona domu v Jaktaři, byly uspořádány dny otevřených dveří a v prostorách Rehabilitačních dílen slavnostně otevřena **výstavní „Galerie na schodech“**.

Naše rehabilitační dílny slaví výročí patnáct let existence

Kolektiv dílen před budovou na Březinově ulici asi v roce 1995.

Duši celého projektu byla Magda Grimová (úplně vpravo).

Je to již 15 let, co naše Rehabilitační dílny pro duševně nemocné a mentálně postižené dávají smysluplnou práci lidem, kteří jsou v invalidním důchodu. Za tu dobu jich bylo už více než sto.

Začátky v Opavě na Březinově ulici byly skromné. Vznikající charita zde měla dvě místnosti. V jedné se zařídila dílna pro práci se dřevem, ve druhé se šicí dílna dělila o prostory s ošetrovatelsko-pečovatelkou službou a zároveň byla kancelář tehdejší ředitelky Anny Ekslerové.

Autorkou myšlenky dílen byla Magda Grimová, zdravotní sestra, která dlouhodobě pracovala s duševně nemocnými.

Tato velice aktivní paní právě odcházela do důchodu a jako dobrovolnice s patričním vzděláním i praxí se mohla

naplno věnovat myšlence dílen. Lidé s psychickým onemocněním byli buď hospitalizováni v léčebně nebo v apatii seděli doma. Mnohdy zcela osamoceni. Bez rodiny, bez přátel. V únoru 1992 přišlo prvních sedm klientů, kteří pracovali v dřevařské a textilní dílně.

Se zrušením stacionáře pro mentálně postižené v Kateřinkách se klientela postupně změnila. Přelomovým obdobím byl rok 1999. Zařízení se přestěhovalo do Jaktaře, převážili lidé s mentálním postižením, přistoupilo se k platbám za pobyt. Než vznikl Dům

sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, nějakou dobu přicházelo i pár nevidomých. V rámci Charity Opava pak vznikly Chráněné dílny sv. Josefa, kde mohli zdravotně postižení lidé najít zaměstnání a zařízení se dál věnovalo svému původnímu poslání.

Rehabilitační dílny v poslední době zaznamenaly nárůst zájmu o poskytované služby. Podle nového zákona o sociálních službách jsou totiž zařazeny do kategorie „sociálně terapeutické dílny“, čímž byl potvrzen původní záměr, který jim vdechli zakladatelé: najít smysluplnou práci lidem v invalidním důchodu a poskytnout jim sociální podporu.

O tom, jak to všechno začalo

Pavel Rychta, služebně nejstarší zaměstnanec Charity Opava, skaut tělem i duší. Vedoucího Rehabilitačních dílen pro duševně nemocné a mentálně postižené dělá již 15 let. Velmi dobře zná začátky organizace, protože jeho středisko vzniklo hned po Charitní ošetrovatelsko-pečovatelské službě jako druhé v pořadí.

• Pane Rychta, jak to všechno začalo?

„Pracoval jsem jako zahradník a už nějakou dobu jsem vnímal, že potřebuji změnu. Nabídku nastoupit do vznikající „Chráněné rehabilitační dílny pro invalidy“ jsem přijal.“

• Připravoval jste se nějak k přechodu ze zahradnictví k péči o hendikepované?

„Ano, určitě. Absolvoval jsem tříletý denní stáž v psychiatrické léčebně, protože prvními klienty byli lidé, které trápilo psychické onemocnění. Jinak odborné vedení zajišťovala Magda Grimová, zdravotní sestra, která dlouhá léta s takto postiženými lidmi pracovala. V době, kdy jsme začínali, nic moc o této problematice neexistovalo. Začínali jsme od nuly. Také jsem se postupně seznamoval se stroji a zařízením dřevařské dílny. Později jsem absolvoval rekvalifikační kurz „resocializační pracovník v psychiatrii“ a dále různé semináře.“

• Kolik vás ze začátku s klienty v re-

habilitačních dílnách pracovalo?

„Zpočátku jsem byl sám. Pomáhaly mi dobrovolnice: autorka myšlenky Magda Grimová, Květa Vichová a další dvě ženy. Asi po půl roce přibyl další zaměstnanec. Byla jím Hana Mlýnková.“

• Uměl byste široké veřejnosti přiblížit rozdíl v práci s mentálně postiženými klienty a duševně nemocnými?

„Duševně nemocní lidé jsou často utlumení, pod vlivem léků. Dělá jim těžkosti ráno vstát, přijít včas na určitou hodinu do dílny a pracovat. Proto zpočátku dostávali motivační příspěvek, který tehdy činil 7 korun na den a před Vánocemi nebo před prázdninami dostali drobný finanční obnos na přilepšení. Nejednou přicházel jen některý den v týdnu. U mnohých se střídaly pobyty v léčebně, kde byli vedeni po odborné stránce. Dílny jim pak pomáhaly udržet jakýsi životní režim a dávaly smysluplné zaměst-

nání. U lidí s mentálním postižením je to jiné. Jejich zdravotní stav je stabilnější, mohou přicházet pravidelně. Jejich rodiče či opatrovníci jsou finančně zajištěni. Tady je přirozené, aby na provoz dílen přispívali.“

• Prozradil byste nám Vaše osobní krédo?

„Věřím, že nejdůležitější je vztah k lidem, umět naslouchat. Vytvořit chápatelší prostředí a dát najevo, že je má někdo rád.“

Plesy jsou každým rokem lepší

Máme za sebou letošní charitní ples, který se nám opět velmi zdařil. A je už také čas na jeho zhodnocení. V letošním roce se totiž do jeho organizace zapojila většina středisek. Díky tomu zmizel shon a stres, který provázal loňské přípravy.

Koordinátorka celé akce Ludmila Vicherková nešetřila chválou. „Mnoho zaměstnanců a dobrovolníků pomáhalo ve svém volném čase. Velmi si toho cením,“ sdělila své první dojmy bezprostředně po úspěšném ukonče-

ní celé akce. „Děkuji do Chráněné technické dílny za pomoc při převozu věcí a prodeji vstupenek, do Klubu sv. Anežky za výborné chlebičky a výdej tomboly, na CHOPS za pomoc při losování, Chráněným dílnám sv. Josefa

a PRAPOZE za krásnou výzdobu, personálnímu oddělení za vítací delegaci, ekonomickému úseku za balení tomboly, Vlastovičkám za perfektní nedělní úklid, Hance Matějčkové (nebudu jmenovat za co všechno, abych na něco nezapomněla) a všem, kteří ples podpořili příspěvkem do tomboly a svou účastí na plesu.“

Bohatá tombola, které kralovala lednička v hodnotě 8 tisíc korun, se podařila zajistit díky štědrým sponzorům: **Elektro Nováček a syn, Hon, Dřevěná okna a dveře, NOVUS BIKE, S.R.O. Pekárna AZPEK - Bolatice, Pekárna BETINA Opava, Otická pekárna Martin Knappe, OPAVIA - LU - Opava, Cukrárna Kamahaj, Zelenina, a.s. - Malé Hoštice, Restaurace a jídelna TYLŠAR A SYN, NIKOL nápoje, a.s., KODEX, a.s., Květinářství Slunečnice, Květiny Jana Palyzová, CK KOZAK TOUR, Dolní Benešov, Obchodní zast. SMART FINANCIAL, a.s.**

První zabíjačka se nám povedla

Věci, které tu ještě nebyly, bylo možno spatřit v pondělí 19. února na dvoře charity v Jaktarži: zabili tu prase! Křehké ženy krev a vnitřnosti vidět nemusely, ale na ochutnávku se těšily. Za muže své pocity vyjádřil Tomáš Pchálek.

„Jakási zvláštní směsice pocitů – lovecký pud zděděný po předcích, jistá lítost nad zabitím živého tvora, zvědavost, jak dobré to bude, až to bude a dál ještě něco, co nedokážu zhod-

notit,“ vrací se k akci Tomáš Pchálek, pracovník technického úseku. Ti, kdo přišli, byli spokojeni podobně jako Klub sv. Anežky: „Zabíjačka byla super akce. Protože to je právě na prá-

ci v charitě to hezké, že vytváříme společně rodinné prostředí, které bychom jinde v zaměstnání těžko hledali.“ Všem chutnalo a prohloupl ten, kdo nepřišel. „Bylo to jakési vykojení z normálu a viděl jsem lidi, kteří se k nám do areálu běžně nedostanou,“ dodal T. Pchálek.

Stane se

• Sběr šatstva

Charita Opava uskuteční v pondělí 26. března v době od 8 do 17 hodin sběr obnošeného šatstva a dalších věcí do připraveného železničního vagonu na Východním nádraží v Opavě. Vámi darované věci poputují do střediska Diakonie Broumov. Bližší informace najdete v březnové Hlásce.

• Spolupráce s berlínskou charitou

Deset zdravotně znevýhodněných zaměstnanců s psychickým onemocněním z chráněné dílny z Berlína navštíví ve dnech 18. až 30. března navštíví Chráněnou technickou dílnu ve Velkých Hošticích (CHTD). Seznámí se s pracovními postupy a technologiemi zdejšího pracoviště, které se již několik let zabývá demontáží spotřebičů a předúpravou odpadů určených k ekologické likvidaci. O návštěvu bude dobře postaráno. K dispozici bude lékař a psychiatr, z Berlína přijedou také tři sociální pracovníci. Ve volném čase se hosté seznámí i s ostatními středisky Charity Opava, prohlédnou si zákulisí Slezského divadla, projdou zajímavá místa v Opavě i okolí. Zábavnou formou se naučí pár nejpoužívanějších výrazů českého jazyka. V budoucnu se počítá s podobným pobytem hoštických zaměstnanců v Berlíně.

• Přijďte si zabruslit

Na opavský zimní stadion zveme v pondělí 12. března všechny koledníky, kteří letos pomohli a Tříkrálovou sbírkou. Přijďte si zabruslit! Při vstupu se stačí prokázat keramickou placičkou, kterou dostali všichni během sbírky. V době od 9.30 do 11 hodin je otevřeno jen pro vás. Děkujeme, že jste se do tak rozsáhlé akce zapojili!

• Zveme na výstavu

Letos v únoru uplynulo 15 let od zahájení činnosti jednoho z patnácti středisek Charity Opava - Rehabilitačních dílen pro duševně nemocné a mentálně postižené. Těto tematice je věnována výstava, která v době od 6. února do 16. března probíhá v prostorách areálu Charity Opava v Jaktarži, Přemyslovců 26. Ve dnech 26. až 30. března na ni bude navazovat přehlídka prací s velikončnými náměty.

Napsali o nás

• Výrobky Charity na aukcích

Internetový obchod Chráněných dílen svatého Josefa, který se v minulosti příliš neosvědčil, pravděpodobně nahradí internetové aukce na stránkách www.aukro.cz. Takovou formu prezentace svých výrobků využila také Nadace naše dítě nebo Nadace Terezy Maxové. Výhodou tohoto systému je lepší orientace na trhu a pokrytí celého území České republiky, případně Maďarska, Polska či Ruska.

Opavský a hlúčenský Deník, 6. února 2007

Jednoho dne nastal „palácový převrat“,

říká Ing. Tomáš Schaffartzik, vedoucí ekonomického úseku a zástupce ředitele

S manželkou a dvěma syny bydlí ve Velkých Hořticích. Charitu potkal při povodních v r. 1997 při „civilce“ a už zůstal. Jeho koníčkem je numismatika a samozřejmě ekonomika. Má rád historii. Cení si důvěry a vymýšlí originální řešení.

• Co si myslíte, že se lidem vybaví, když se řekne Ing. Tomáš Schaffartzik, vedoucí ekonomického úseku a zástupce ředitele Charity Opava?

Co já vím. Slyšel jsem různé zvěsti. Celkově snad spíše pozitivní. Myslim, že hodně lidí mě přeceňují. Na ekonomickém úseku říkají, že se na ně mračím a že mám hodně práce

• Jak byste představil sám sebe?

180 cm, 100 kg (smích). Vcelku lenivý. Mám rád sladké. Prostě obyčejný synek z Pražské - s velkým P, prosím. Manžel, otec dvou lumpajzníků. Typické je pro mě uvažování, jak získat maximum s minimální námahou a tím vznikají nekonvenční řešení. Někdo by to mohl také vnímat tak, že se snažím zjistit, jak jde něco obejít. V práci mě inspiruje časový tlak, termíny dead line. Mám na mysli ty důležité z hlediska ekonomika, např. datum odevzdání projektu. Abych něco udělal, potřebuji být přesvědčen o důležitosti věci.

• Čeho si ve svém životě nejvíce ceníte?

T. Schaffartzik doma u krbu se svými syny.

Důvěry. Té si velmi vážím. Důvěra pro mě hodně znamená, i proto jsem v charitě rád. A také pocit, že jsem pro druhé přínosem

• Co říkáte na otázku Petry Hrbáčové? S panem ředitelem jste prý často vidět, jak přecházíte z kanceláře do kanceláře jako figurky Petra a Pavla na orloji. Jak je to s těmi dveřmi mezi ředitelnu a Vaší kanceláří?

Tehdejší jediné dveře mě současně kanceláře opravdu vedly přímo do kanceláře ředitelky. Chtěl-li někdo opustit místnost, musel čekat, až vedle skončí jednání. Byl zde uvězněný. A tak jednoho dne nastal „palácový převrat“. Ty původní se zadržely a udělaly se nové. Když se paní ředitelka po třech dnech vrátila do své organizace, spatřila dokonalou proměnu. Takto je to lepší.

• Co byste řekl o Vašem prvním setkání s ekonomikou?

To úplně první bylo vlastně už na průmyslovce v předmětu ekonomika přepravy. Pak jsem se přihlásil na vysokou. Když mě vzali, tatka řekl, že od této chvíle se o ekonomické záležitosti rodiny a jeho firmičky už starat nebude, že napříště to bude mým úkolem. A bylo. Četl jsem zákony, chodil na finanční úřad, vedl účtnictví. Po třech letech a bakalářských státnicích jsem 2 roky pronikal do systémového inženýrství, kde jsme se učili uplatňovat matematické metody v praxi a od svých kolegů z financí a marketingu jsem slyšel o úžasných operacích na kapitálových trzích.

V praxi jsem si pak ujasnil, že skutečnost je mnohem různorodější, člověk sám musí různé věci domyslet. Matematicky lze jen těžko popsat třeba mezilidské vztahy nebo vliv poměru mužů a žen na pracovišti.

• A první setkání s charitou?

Byly to povodně v roce 1997. Žil jsem si život úspěšně vystudovaného vysokoškolačka a užíval poslední prázdniny. Přihlásil jsem se na úřad práce a čekal na začátek náhradní vojenské služby. Začátkem července přišla velká voda. Mohl jsem nastoupit do technických služeb nebo do charity.

Vybral jsem si charitu a po pár dnech jsem se dostal spolu s ostatními do Povodňové služby. Opavská charita tehdy měla na starosti pomoc na rozsáhlém území: od Ludgeřovic až po Javorník.

Rukama mi prošlo 7 milionů korun. Absolvovali jsme seminář krizové intervence, kde jsme získali základní poznatky o tom, jak se chovat k lidem s posttraumatickým syndromem. Pro mě to všechno byla cenná zkušenost. Najezdil jsem autem spoustu kilometrů, byl v neustálém kontaktu s lidskými osudy, viděl jsem, jak se lidé chovali k sobě navzájem.

S odstupem času poznávám, že pro řešení některých situací mi chyběly větší životní zkušenosti. Mohl bych uvést případ jednoho myslivce, kterému přírodní živél odnesl plot. Choval množství zvířat a ohrazení zahrady bylo pro něho důležité. Bohužel finance, které jsme mezi postižené rozdělávali, byly určeny výhradně na opravu domů a bytů. Jsem přesvědčen, že dnes už bych mu uměl pomoci.

• Které období strávené v charitě se Vám zdálo nejtěžší a proč?

Letos 17. července budu v charitě už deset let. Byla to taková životní období: povodně, fundraising, ekonomický úsek. Stal jsem se dvakrát otcem a v určitém období se hodně věnoval rodinným záležitostem. Nejtěžší asi bylo období personálních změn na ekonomickém úseku. Spousta lidí v organizaci to chápalo jako ohrožující. Také plánovaný projektový tým se neukázal jako ideální model. Všechny události nakonec vedly k upevnění vzájemných vztahů nejen na ekonomickém úseku, ale i v celé Charitě Opava.

• A budoucnost?

Do budoucna bych viděl potenciál

organizace v tom jít cílevědoměji za určeným cílem. Pod tlakem času někdy měníme i závažné skutečnosti příliš rychle.

• Kdybyste měl možnost oslovit člověka, který žil nebo ještě žije, koho byste si vybral a co byste mu řekl nebo na co byste se zeptal?

Zeptal bych se Karla VI., co ho na Čechách tak oslovilo, že si je vybral za svou vlast.

A také bych se rád setkal s Čingischánem. Tady by asi záleželo v jaké pozici (smích). Z jedné strany sice byl krutým vládcem, ale na straně druhé i zakladatelem moderního managementu. Například v tehdejší Mongolsku a Číně dobře fungovala pošta, existovala nedotknutelnost poštovního posla, kdyby šla za bílého dne na veřejnosti nahá žena s nádobou zlata, nikdo se jí nesměl dotknout. Zajímalo by mě, co ho vedlo k tomu, aby taková pravidla nastavil. Uvědomoval si dopad svého jednání?

• Rozhovor vyjde v Domovníku. Chtěl byste něco vzkázat jeho čtenářům?

Chtěl bych říct lidem: spolupracuje se mi s vámi dobře. Mám kolem sebe dobrý tým. A děkuji za pozitivní atmosféru.

Ing. Schaffartzik k příštímu rozhovoru pozval Ing. Leona Juráška, vedoucího Chráněné technické dílny ve Velkých Hořticích. Řekl: „Zajímalo by mě, proč pracuje právě v charitě? Ve svém životě už vedl útvary daleko větší, než je celá Charita Opava a tomu i odpovídalo finanční ohodnocení.“

Poprask ve Vlašovičkách očima klientů

Uživatelé služeb Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené našli ve Vlašovičkách svůj druhý domov.

Připravované změny v chráněném bydlení se staly posledních týdních hlavním tématem vzrušených debat našich klientů z Vlašoviček. Mnozí z nich je totiž vnímali jako své ohrožení. Ačkoli se toto nedorozumění snad již vysvětlilo, určitě pro nás bude poučné se s jejich názory, stesky a obavami seznámit.

Velká nejistota

Napišu to jako uživatel domu – klient. Dům ve Vlašovičkách je mým domovem. Zpočátku to bylo jako na internátě, musel jsem si zvykat. Ale nyní bych Vlašovičky nedal, je to opravdu můj domov. Jsem rád, že jsem zde poznal Broničku, svoji skvělou ženu, Váš, pane Hanuši, bezva hospodyňky a ostatní zaměstnance.

Třeba bychom i sehnali byt. Ale bude těžké zvykat si na někoho jiného. Pro nás je to velká nejistota. V podnájmu nám mohou říci, abychom se odstěhovali. Třeba i proto, že jsem Rom. Už se mi to jednou stalo. Ve Vlašovičkách mi to nikdo neříká. A kam pak půjdeme? Budeme jako bezdomovci. Teď máme kde bydlet, máme zde jistotu.

Já bych vás i ostatní nerad ztratil a nechci téměř již na stará kolena být vláčen od čerta k ďáblu, jak se u nás říká. Jsou nějaké neshody, ale ty jsou všude. Říkám druhým lidem, že znají-li někoho, kdo by rád mezi kolektivem a chtěl by se naučil samostatnosti a má doma nějaké pro-

blémy, ať to zkusí tady ve Vlašovičkách. Nyní jsou zde i dílny a je tu jako doma. Škoda, že se ti páni, co rozhodovali o sociálním zákoně neporadili s námi postiženými nebo s předsedou naší organizace postižených. Pro nás je to opravdu velká nejistota.

Vojtěch HUSÁR

Kdo se nás ptal?

Když se zákon připravoval, tak páni nahoře se ptali lidí z řad handicapovaných, jak by si to představovali? Myslím si, že se vůbec neptali. Kolik je objektů neobydlených! Proč se z nich neudělá bydlení pro postižené? Myslím, že společnost na nás nemyslí!

Bronislava HUSÁROVÁ

Sehnat byt je těžké

Příkláním se k názorům mých kamarádek. Sehnat byt je těžké.

Hana OSLADILOVÁ

S byty je problém

Ano, říkám. Umožnila bych jiné nevidomé slečně nebo mladému muži bydlení ve Vlašovičkách. Zcela určitě by se naučil všem dovednostem, které umím já. Mám však problém, bytová situace je tíživá.

Miloslava MOREOVÁ

Jsou bezbariérové byty?

Jelikož jsem tělesně a zrakově postižená, jsem nucená zůstat v péči domu sv. Cyrila a Metoděje. Nebyť toho mého handicapu, byla by má situace jiná. Jsou

bezbariérové byty? Myslete i na mě!

Květa FILOVÁ

Chodíme kolem vás

Já a můj manžel jsme zcela nevidomí. Dům sv. Cyrila a Metoděje nám celých 10 let poskytujete – teď po novém: chráněné bydlení. Během tohoto času nám bylo umožněno naučit se spoustu praktických dovedností, které jsou důležité pro život a budoucnost nevidomého člověka. Myslíme si, že nastala doba, abychom to, co jsme se naučili, uplatnili. Kde to však uplatnit? Kde věst plnohodnotný život? Uvědomujete si to, když kolem mě chodíte a nabízíte mi svou pomoc na přechodu? Vsadím se, že nikdo z vás nemá ponětí, jak je těžké sehnat v Opavě byt. Např. byt v domě na Zámeckém okruhu má nájemné za 9000 měsíčně, kde takové peníze vezmeme? Naše město se zvelebuje, aby se líbilo turistům a nám lidem, kteří mají Opavu rádi. Je to v pořádku. Ale v pořádku není to, že bytová situace pro handicapované občany je přímo katastrofální. Prosím, je čas tenhle problém, který je celé společnosti začít řešit. Chodíme kolem vás.

Iveta DUNKOVÁ

Pište nám!

Své komentáře na tuto stranu, která je určena právě pro vaše příspěvky, pošlete na adresu

gecova@charitaopava.cz.

Těšíme se na ně!

Sociální práce

Pan Maršálek

Původně jsem Vám chtěla přiblížit cestu, která vedla k novým smlouvám a ceníkům. Ale uvědomila jsem si, že vše stačí napsat jednou větou: Děkuji všem sociální pracovníkům a vedoucím středisek za to, jak se s novým zákonem poprali a ještě poperou, Tomášovi Schaffartzikovi za to, že když si myslíte, že ceník máte geniální, on ho umí udělat ještě geniálnější a Reně Bednářovi za formu a styl nových smluv.

Seznámím Vás raději s jedním klientem Charity Opava. Pečovatelská služba se začala starat o nevidomého 62letého muže a jeho matku. Už z první návštěvy jsem vycítila, jak se mají rádi a jak jsou jeden pro druhého oporou. Maminka často chodila se synem na procházky a poskytovala mu tu nejlepší péči. Takovou, jakou umí předávat jen maminky.

Maminka ovšem náhle zemřela a syn se ocitl bez pomoci odkázán jen na pečovatelskou službu, hodné sousedky a příbuzného v Brně. Situace klienta byla velmi špatná, zvažovalo se krátkodobé umístění ve Vlašovičkách, či dokonce ústavní péče.

Po spolupráci s příbuzným v Brně a zvážením všech možností byla nabídnuta kombinace pečovatelské služby a pobytu v denním stacionáři. A jak vše dopadlo?

Klienta vozíme každý den do Klubu svatě Anežky, kde má den vyplněn aktivizačním programem a pro jeho bolavé srdíčko je tento pobyt tou nejlepší nápláští. V zařízení se také věnuje své největší lásce, kterou je hudba. Krásně hraje na klávesy a zpívá a tím potěší ostatní návštěvníky stacionáře. Mezi uživateli služeb se stal velice oblíbeným a ujišťuje, že se každý den na všechny těší. A co je nejdůležitější, může zůstat v domácím prostředí, kde to dobře zná (to je pro nevidomého velká výhoda) a kde má mnoho vzpomínek na milovanou maminku. Ve stacionáři je také veden k soběstačnosti a všichni máme radost z každého malého pokroku. Vedoucí mu dokonce domluvila ve Vlašovičkách možnost naučit se prostorovou orientaci v terénu, takže doufáme, že přes léto již bude natolik soběstačný, aby mohl stacionář navštívit sám.

Osud změnil život jednoho člověka ze dne na den... Na tom, aby znovu dostal chuť do života a zachoval si ho ve stejné kvalitě, se podílejí 3 střediska Charity Opava. V takových momentech si všichni uvědomíme, jak má naše práce smysl a jak jsme rádi, že můžeme být její součástí.

Petra THIEMLOVÁ

(Autorka je koordinátorka sociální práce)

- Schůzka sociálních pracovníků proběhne v pátek 9. března ve 12.30 na Kylešovské ulici ve Středisku vzájemné pomoci.

- Psychosociální výcvik pro sociální pracovníky Charity Opava proběhne v termínu od 22. - 24. března na faře v Hlavnici. Lektorkami budou p. Pastuchová a p. Malíková.

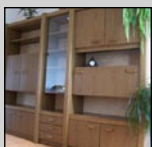
••• Inzerce charity

Prodám

• Charita Opava prodá obytný přívěs. Podrobnosti o technickém stavu podá Oldřich Dušek, tel.: 731625803. Své nabídky můžete zasílat na e-mail: gecova@charitaopava.cz, tel.: 731625779.

• Prodám novou skříňku – stolek pod TV. Rozměr 120 x 40 x 72 cm. Cena 1000 Kč. Tel: 776 195 385 (Opava)

• Prodám nábytkovou stěnu třídlínu, sedací soupravu a konferenční stůl – vše holandského typu. Stěnu možno sestavit dle vlastního vkusu. Ceny: nábytková stěna 6.000 Kč, sedačka 3.000 Kč, konferenční stůl 1.500 Kč. Jako komplet vše za 8.000 Kč. Kontakt: Tomáš Pchálek, 731953961 nebo pchalek@charitaopava.cz.

Hledám

• Až budete odkládat po zimě své obnošené flaušové kabáty, můžete je donést do rehabilitačních dílen k dalšímu zpracování. Nebudou Vám překážet doma a na novou zimní sezónu si pořídíte modernější. Doporučujeme opět flaušák. Pavel Rychta, tel.: 553612780, e-mail: rd@charitaopava.cz.

• Hledáme vhodné využití obytného přívěsu, který je v současnosti majetkem Charity Opava. Jednotlivci i kolektivy mohou své návrhy posílat na e-mail: gecova@charitaopava.cz.

Nabízím

• Nabízím kříže volně k rozebrání. Tel.: 731953961. E-mail: pchalek@charitaopava.cz.

••• Společenská kronika

Jubilea

• **Setkání po třiceti letech.** Letos 15. února se opět setkaly Marie KAŠNÁ z Koberic, nyní již v důchodu a Alena ČECHOVÁ, asistentka ředitele Charity Opava. Před 30-ti lety se denně setkávaly v kuchyni Opavské nemocnice. Paní Kašná byla vedoucí kuchařka úseku, který vařil pro psychiatrickou léčebnu a tehdy slečna Matýsková zástupce vedoucí kuchyně. Dne 13. února paní Marie Kašná oslavila 85. narozeniny.

• JUDr. René BEDNÁŘ

se 8. března dožívá 45 let. Blahopřejeme!

• Eliška HEIDEROVÁ

oslaví 21. března své 35 narozeniny. Hodně štěstí a osobní spokojenosti!

• **Po deseti letech na nové pracoviště.** Vedoucí Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné Ing. Dagmar SLIŽOVÁ k 31. březnu předává odpovědnost za vedení střediska. Po 10-ti letech směřuje na pracoviště mimo Charitu Opava. Přejeme jí hodně štěstí a spokojenosti.

Blahopřejeme

• Vítejte ve světě!

V úterý 30. ledna na pracovišti chyběl Pavel KOSAK. Jeho nepřítomnost byla omluvitelná, neboť se manželům Kosakovým narodila dcera ELIŠKA a on samozřejmě byl u toho. Milá Eliško, vítejte ve světě!

• Narozeniny oslaví v měsíci březnu Eva Dubová, Anna Jarkulišová, Veronika Kukulová, Ing. Iva Kulišanová, Erna Majtánová, Jana Řehulková a Marie Zezulová. Přejeme všechno nejlepší, hodně štěstí, zdraví, duševní a osobní pohodu.

Poděkování

• Milí kolegové, kontrola projektu PRAPOZA z Úřadu práce Ostrava, která proběhla ve čtvrtek 8. března, dopadla velmi dobře. Moc Vám děkuji za úsilí při realizaci jednotlivých aktivit. Do měsíce organizace obdrží písemné vyjádření.

Mgr. Iva BURIANOVÁ, vedoucí projektu PRAPOZA.

••• Listárna Domovníka

Studenti v kontaktu s Charitou Opava

Dobrý den, obracím se na Vás s žádostí o pomoc při zpracování závěrečné bakalářské práce.

Jsem studentkou Ostravské univerzity v Ostravě, obor Management pro veřejný sektor a ve své bakalářské práci se věnuji personální problematice neziskových organizací.

Součástí mé bakalářské práce je provedení dotazníkového šetření u vybraných neziskových organizací. Proto bych Vás tímto chtěla požádat o vyplnění příloženého dotazníku a zaslání zpět na adresu karla.balarinova@seznam.cz do 28. února 2007. Ujišťuji Vás, že všechny

informace tohoto výzkumu jsou absolutně anonymní. Předem Vám velmi děkuji za ochotu. S pozdravem

Karla BALARINOVÁ

Jsmo rádi, že se studenti se svými dotazy na Charitu Opava obracejí. Nejvíce zkušeností s nimi má Mgr. Iva Burianová, vedoucí projektu PRAPOZA, která je také zároveň kontaktní osobou pro zprostředkování studentských praxí v naší organizaci. V otázkách ekonomiky a financování se jim věnuje Ing. Tomáš Schaffartzik.

Redakce

Malá populárně-naučná souťaž o ještě menší ceny

Víte co udává číslo 1782?

a) Počet obyvatel menší obce na Opavsku

b) Datum založení menší obce na Opavsku

c) Cenu, kterou zaplatíte za roční povinné ručení vašeho automobilu při maximálním bonusu u pojišťovny Generali.

Správné odpovědi pište a více informací žádejte na adrese tomas_pchalek@generali.cz. Každou správnou odpověď odměním malým dárkem, který je nutno si přijít vyzvednout osobně.

Tomáš PCHÁLEK, specialista v oblasti pojištění.

••• Info servis

Důležité schůzky

• Únorová schůzka ředitelství se uskuteční v pondělí 5. března ve 12.30 ve školící dílně projektu PRAPOZA.

• Sekce služeb pro osoby v nouzi bude mít setkání v úterý 6. března v budově na Kylešovské ulici v kanceláři Střediska vzájemné pomoci. Začátek je v 9 hodin

• Porada vedoucích středisek ze Sekce služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením se uskuteční v úterý 6. března ve 13 hodin v kanceláři SVP na Kylešovské ulici.

• Schůzka Sekce zaměstnávání osob znevýhodněných na trhu práce se koná ve středu 7. března ve 13 hodin na sekretariátu v Jaktaru.

Informujeme

• Andělskou Horu je možné navštívit: 11.-18. března, 1.-8. dubna, 6.-13. května, 24. června-1. července, 29. července-5. srpna, 26. srpna-2. září, 16.-23. září, 21.-28. října, 18.-25. listopadu, 23. prosince-1. ledna. Pobyt si můžete zamluvit u Aleny Čehovové, tel.: 553612780/38, e-mail: cechova@charitaopava.cz.

• Letní tábory pro rodiče s dětmi pořádá občanské sdružení EICO. Více informací a fotky z minulých ročníků na www.eico.cz. Dotazy ráda zodpoví Ivana Mariánková, tel.: 737 505 288.

• Nabídka manželských setkání v létě 2007. Týdenní setkání je zaměřeno na prohloubení vztahů mezi manžely a v rodině. Účastnit se mohou manželské páry každého věku. Je možné s sebou vzít i děti, pro které je připraven poutavý prázdninový program. Bližší informace na www.setkani.org, www.prorodiny.cz.

Kroměříž 1.-8. 7. 2007. Pořádá YMCA. Setkání, přihlášky a bližší informace: Ludmila Lněničková, tel. 461 535 758, mobil: 777 191 868, e-mail: Ludmila.Lnenickova@seznam.cz.

Litomyšl 14.-21. 7. 2007. Pořádá Centrum pro rodinu Liberec/Litoměřice, Iva a František Růžičkovi, tel: 417 852 315, mobil: 606 501 897, e-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz.

Hranice 21.-28. 7. 2007. Pořádá Centrum pro rodinu Ostrava, Jan Zajíček, telefon: 596 116 522, mobil: 777 244 245, 731 625 621, e-mail: cpr@doo.cz.

Třešť 18. - 26.8. 2007. Pořádá YMCA Živá rodina, Hana Pištorová, telefon: 224 872 421, mobil: 606 745 048, e-mail: hana.pistorova@familia.cz.

Nepropásněte

• Centrum pro rodinu – středisko Opava zve především rodiče a vychovatele na přednášku Mgr. Evy Muroňové: Čtyři rozměry výchovy (co to znamená chtít po dítěti to nejlepší, čím vším vychováváme a mnohdy o tom ani nevíme, jak srozumitelně mluvit s dětmi o Bohu, ...). Přednáška se uskuteční v úterý 20. března ve 20 hodin v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: info@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Březen 2007.

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu gecova@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!